

NENASYTNÁ

**Jana
Javorská**

Jana Javorská

NENASYTNÁ

1

Seděla a dívala se z okna. Myšlenky se jí toulaly všude možně, ale nejvíce u něho. Nebylo to ještě ani pár dní, co se ho dotýkala, objímala ho a líbala. Cítila jeho paže na svém těle. Prsty kmitající v rozkroku a dlaň masírující její bradavky. Nemohla se od těch vzpomínek odpoutat. Připadala si jako zhypnotizovaná a důvodem toho všeho byl on. Ten, který ji před několika lety opustil, právě ten, který zmizel a více se neukázal. Náhle se vynořil odnikud, stál před ní a zíral na ni jako na zjevení.

Iveta si dávno myslela, že její život zůstane už navždy nudný a fádní. Děti dospěly a ona si v klidu jen tak přežívala dobu mezi prací a domácností. Koníčky neměla. Jen se občas dloubala v zahrádce a při dlouhých zimních večerech četla detektivky. Domnívala se, že je to normální, sice nic extra výjimečného, ale že se tak dá v klidu existovat.

Její manželské soužití bylo uspokojivé, dalo by se říct spíše přátelské. Sexuální touhy dávno vyprchaly a postelové dovádění už se omezilo zhruba jen na několik minut jednou měsíčně. Od svých kamarádek věděla, že je to běžné i v jiných manželstvích, tak se tím nijak nevzrušovala. Byla ráda, že má klid a může si dělat, co chce. Ovšem pojem *co chce*, u ní znamenal, že může chodit do práce,

nakupovat, uklízet, vařit a vůbec provádět všechny ty nudné práce, které žena prostě zastat musí.

Když se Pavel zjevil u sousedů na grilování, nevěřila vlastním očím. Domnívala se, že snad špatně vidí. Byl pořád stejný. Čas ho vůbec nezměnil, možná jen pár šedin mu prokvétalo ve vlasech.

„Jak se máš?“ oslovil ji znenadání.

„Fajn,“ překvapením se nezmohla na nic jiného.

„Pojď, posad' se, popovídáme si. Kde máš Davida?“ vyzvídala.

„Za chvílku přijde.“

„Co je u tebe nového?“

Iveta se rozpovídala o dětech. Neměla, co jiného by mu pověděla. Najednou si uvědomila, jak je její život fádní. Zatímco Pavel líčil, jak s manželkou cestoval, a kde všude byl. Ona si v ten moment připadala jako nějaká hloupá domácí puťka, která nezná nic jiného než práci a rodinu.

„Přinesu ti pití,“ zvedl se a odkráčel, aby jí dolil skleničku. Když se vrátil a podal jí víno, postavil se za ni a začal jí jemně masírovat záda, jako to dělával vždy, když měl chuť na sex.

„Nedělej to,“ odstrčila ho, ale tělo se jí chvělo vzrušením. Samotnou ji to zaskočilo.

„Promiň,“ omluvil se a opětovně se poslušně posadil vedle ní. Pokračoval ve vyprávění a víc se o nic nepokusil. Jakmile přijel David, raději se držel v bezpečné vzdálenosti a k Ivetě se nepřibližoval.

Jsi nádherná, nemohl jsem z Tebe odtrhnout oči. Chtěl bych Tě...

Zpráva od Pavla přišla za pár dní. Těch několik teček znamenalo vše. Ivetě jako kdyby přímo brněla v rukou. V myšlenkách se občas vrátila k momentu, kdy se jí dotýkal. Bylo to tak elektrizující. Po dlouhé době na ni přišla večer touha ve sprše a musela se uspokojit proudem teplé vody.

Nedělej to, je to dávno za námi.

Odepsala mu. Sama v ten okamžik netušila, co vlastně chce. Così uvnitř ji hlodalo a našeptávalo, aby se tomu poddala. Ta změna ji vytrhla z nudy všedních dní a ona náhle nevěděla, jak s ní naložit. Protichůdné pocity se v ní bouřily a ona byla bezradná. Přece nemůže být Davidovi nevěrná! Vždyť by to na ní určitě ihned poznal. Ovšem vzpomínky na sex s Pavlem ji tlačily opačným směrem. Přicházely stále častěji a rvaly její duši na kusy. Přestože se bránila, nedokázala se zbavit pocitu, že jí něco chybí a Pavel je ten, kdo jí může dosadit ten poslední důležitý kousek čehosi do té její nekompletní skládačky života.

Za pár dní ji náhoda zavedla do jeho náruče. Právě vycházela z pošty, když se jí na schodech zvrtila noha a ona padala přímo na přicházejícího Pavla. Možná to byl osud a mělo se to stát. Sevřel ji pevně a pomohl jí opětovně získat ztracenou stabilitu.

„Krásně voníš,“ zavřel oči a zasnil se. „Tu vůni si ještě pamatuju.“

„Promiň, nevím, jak se mi to mohlo stát,“ omlouvala se Iveta za svoji nemotornost.

„Jsem rád, že se to stalo. Jinak bych neměl šanci tě zase pevně obejmout. Pořád na tebe musím myslet.“

Iveta už se nadechla, že pronese nějaký protest, ale on jí rychle zastavil.

„Nic neříkej. Alespoň budu moci snít a věřit, že mám ještě naději tě znovu sevřít v náručí.“

„Jsi nepolepšitelný svůdník,“ smála se na něho.

„Doufám, že tentokrát už se mi tě povede ulovit.“

„Nech si o tom zdát.“

„To je právě to, co se mi děje každou noc. Od té doby, co jsem tě zase potkal, mám divoký sny.“

„Lichotníku.“

„No tak, Ivetko, víš dobře, jak moc po tobě toužím.“ Přejel jí rukou po zadečku a Ivetě se vzrušením naježily chlupy na těle.

„Dej vědět, kdy a kde,“ řekl namísto rozloučení, mrkl a byl pryč.

Iveta zůstala stát a nebyla schopna kroku. Jen se za ním dívala, jak mizí ve dveřích budovy. Po kolikáté už ji takto dokonale rozhodil? To on uměl. Přesně věděl, jak na ženy. Jakmile si nějakou vybral jako svoji oběť, už ji ze svých spárů nepustil. Většinou si však myslely, že ony ulovily jeho. Byl zdatným manipulátorem, proto se Iveta obávala znovu do toho spadnout. V duchu si říkala, že pokud se s ním setká, bude to jen kvůli sexu, který jí náhle z jakéhosi důvodu chyběl čím dál víc. Snažila se svoje touhy ukojit tím, že se pokoušela zlákat k hrátkám Davida, ale ten pravidelně usínal u televize ihned, jakmile skončily zprávy.

Když se Iveta v noci vzbudila a chtěla Davida probrat, jen se otočil na bok a spal dál. Ovšem její rozpálené tělo se jen neklidně převalovalo. Určitě by do rána nezamhouřila oka, kdyby si sama nepomohla a svoje libido neukojila rukou. Představovala si přitom Pavlovo nahé tělo, jeho nadržžený penis, jak do ní proniká a způsobuje jí rozkoš. Byla rozhodnuta, že jakmile se jí Pavel ozve, tak ho zaručeně neodmítne.

Avšak uplynulo několik dní a žádná zpráva od něho nepřicházela. Iveta už začínala být nervózní, když už se konečně odhodlala, že si s ním užije, tak se zdálo, že on ztratil zájem. Přece se mu nebude vnucovat. Ovšem toto rozhodnutí jí nevydrželo dlouho. Když její manžel odešel večer s kamarády na pivo, okamžitě si dala sprchu a sáhla do šuplíku pro vibrátor. Zkontrolovala baterky a zjistila, že už jsou dávno vybité. Rychle vystrachala nové, aby si ve svých představách mohla s Pavlem patřičně vychutnat rozkoš.

Když se ráno podívala na telefon, radostí málem vykřikla. Pavel se ozval. Honem ho zase schovala do kabelky a přemýšlela, co mu odepíše.

Tak už ses rozmyslela, miláčku? Vyzvídá Pavel.

Je to na Tobě. Odepsala. Obratem přišla další zpráva.

Tak kdy a kde?

Nevím. Možná zítra.

Vyzvednu Tě. V kolik hodin a kam mám dorazit?

Odpoledne, ihned po práci ve tří a můžeš u obchod'áku. Zastav vzadu u skladu.

Budu tam! Těším se, lásko.

„Pane bože, co to dělám?“ ptala se Iveta sama sebe, jakmile odložila telefon.

Už jednou se v něm zklamala, copak to chce zažít znovu? Ovšem ten divný pocit kolem žaludku jí neodbytně táhl směrem, kterému se zatím podvědomě bránila. Cítila, že by se to dalo ještě zastavit, ale v momentě, kdy udělá ten osudový krok, už nebude cesty zpátky. Pavel ji opětovně připoutá k sobě a nepustí.

Trochu z toho měla obavy, nechtěla se znovu zamilovat. Znamenalo by to komplikace a trápení, ale když si uvědomila, jaké to bylo, když se vznášela na obláčku lásky, okamžitě věděla, co jí poslední dobou chybělo. Stačil na to jeden Pavlův dotek a bylo rázem vše úplně jinak. Její chtíč se přihlásil o slovo. Domnívala se, že už něco takového nezažije, ale osud rozhodl za ni.

Po nocích se zmítala touhou po Pavlových objetích. Představovala si jeho dlaně na svém těle, jak ji něžně hladí a dráždí její vyprahlý rozkrok.

„Tak kam to bude, krásko?“ zeptal se Pavel, jakmile nasedla k němu do auta.

„Je mi to jedno, hlavně ať už jsme odsud pryč.“

Měla pocit, jako kdyby doba, po kterou se neviděli, úplně vymizela a oni navázali přesně tam, kde kdysi skončili.

„Kam mě unášíš?“ vydechla konečně, když byli za městem.

„Myslel jsem, že zajedeme na chalupu.“

„No doufám, že zase budu muset skákat nahá z okna, když přijdou sousedi na návštěvu,“ komentovala Iveta s úsměvem jeho rozhodnutí. Takle vzpomínka ji jen tak z hlavy nevymizí.

„Neboj se lásko, už se odstěhovali. Ale bylo to vzrušo, ne?“

Iveta ho plácla přes ruku.

„Jak pro koho. Kdybys tehdy z toho okna za mnou vyhodil alespoň moje oblečení.“

Když se blížili k chalupě, všiml se Pavel auta parkujícího na příjezdové cestě. Okamžitě se zděsil.

„Sakra, co ta tady dělá?“

„Kdo je to?“ vyzvídala Iveta.

„Tchyně,“ odpověděl našťavaně a rychle přidal plyn, aby ho náhodou nemohla zahlédnout.

„Co budeme dělat?“ podíval se smutně na Ivetu.

„Hele, mně už je to fuk. Zajed' třeba na naše místo do lesa, teď nic nevymyslíme. Než najdeme azyl, uběhne další hodina a bude to zbytečná ztráta času.“

Podivila se sama sobě, jak rázně dokázala jednat. Dříve by se ostýchala a raději by se nechala odvézt domů. Nyní byla odhodlána dotáhnout vše do konce, když už se vydala na scestí, tak ať si to alespoň užije.

Pavel zaparkoval na lesní cestě, ale než stačil vyndat deku z auta, přivinula se k němu a vášnivě ho políbila. Přitáhl si ji k sobě a hltal její ústa.

„Pojď,“ šeptl a vystoupil, aby jim připravil působiště. Usedl a ihned se svlékl. Iveta odhodila sukni a přetáhla halenku přes hlavu.

„Bože, jsi nádherná!“ rozepínal jí podprsenku.

Zůstala před ním jen v kalhotkách a vychutnávala si jeho žíznlivé pohledy. Nechápala, odkud se v ní náhle vzala ta jistota, že bez jakékoli sebemenší známky studu ukazovala Pavlovi svoje nahé tělo. Pavel ji uchopil za boky, zuby začal stahovat kalhotky. Byla tak roztoužená, že mu raději pomohla zbavit se toho posledního kousku prádla, aby se jí mohl dotýkat a laskat ji.

Jazyčkem jí zalej mezi nohy. Okamžitě jejím tělem projela vlna elektrizujícího vzrušení. Tolik jí to chybělo. Když do ní pronikl prsty, hlasitě zasténala. Pavel si ji položil vedle sebe a dlouze se věnoval jejímu rozkroku. Iveta se zmítala přicházející rozkoší. Jakmile se blížilo vyvrcholení, Pavel přizvedl rukama její pánev a vstoupil do ní v plné síle. Pár minutek po tom, co se její klín zachvěl orgasmickými stahy, vystříkl Pavel proud svojí lávy na Ivetina prsa. Vyčerpaně padl vedle ní a prudce oddychoval.

„Vadilo by ti, kdybys si zapálil?“ otázal se po chvilce mlčení.

„Vůbec ne. Jen si to vychutnej.“

Pavel se zvedl a sáhl do přihrádky ve dveřích, aby vyndal kapesníky a podal je Ivetě. Potom si teprve zapálil.

„Jsi pořád stejně úžasná,“ labužnický vyfoukl kouř z cigarety a rukou jí hladil prsa.

„Však ty jsi taky ještě borec,“ spiklenecky na něj mrkla a usmála se. Jen tak si povídali a než dokouřil, zajela mu Iveta rukou k jeho mužství a pomalu ho vydráždila tak, že byl připraven znovu ji uspokojit.

„Pavel nás pozval na grilovačku,“ oznámil Ivetě David u večere.

Trochu v ní hrklo, ale raději mlčela. V hlavě jí šrotovalo. Má se z toho vykroutit, nebo pozvání přijmout a celou dobu se dívat na Pavla a nesmět se ho ani dotknout, přitom poslouchat jeho manželku, jak líčí rodinné příběhy?

„Proč nic neříkáš, zlato?“ zeptal se David, když se mu včas nedostalo žádné odpovědi.

„Promiň, zamyslela jsem se,“ urychleně hledala výmluvu, proč by tam nemohla jít. Avšak nic ji nenapadlo, co by mohl uznat, jako adekvátní důvod odložení návštěvy.

„Mám mu napsat, kdy by se nám to nejlépe hodilo.“

„Je mi to jedno. Nic neplánuji,“ nezbylo jí, než souhlasit.

Už teď z toho byla nesvá. Uklidňovala se, že je zatím ještě v pohodě, že k Pavlovi nic necítí a určitě zvládne být v jeho blízkosti, aniž by ji to nějak vykolejilo. Ovšem během pár hodin na ni dopadl splín, protože byla sama doma. Otevřela si láhev vína a nejraději by Pavlovi zavolala, aby ji přišel potěšit. Stačilo by jí malé pohlazení nebo políbení. S každou další skleničkou se touha po

Pavlovi zvětšovala a ona začínala být vzrušená pouhou myšlenkou na jeho nahé tělo.

Popadla telefon a poslala mu smajlíka – pusinku. Obratem jí přišla zpráva:

Co děláš, krásko moje?

Jsem sama a myslím na tebe. – Odpověděla.

Škoda, že nemůžu být s tebou. Hned bych tě pohladil, políbil a pomalu ...

Přesně věděla, co znamená to jeho *pomalu*. Uměl to skvěle a vždy jí to přivádělo k šílenství. Pavel schválně zdržoval vlastní vyvrcholení, aby mohl Ivetu uspokojovat co nejdéle. Zrychlil až ve chvíli, kdy začala divoce přirážet a její orgasmus se přiblížil. Jen pouhá myšlenka na to, jak klečí na čtyřech a Pavel do ní zezadu vniká, ji vzrušila natolik, že odhodila všechno oblečení a začala masturbovat. Vzdychala přitom nahlas jeho jméno.

Právě se ti to skvěle povedlo. – Napsala mu ihned, jakmile se trochu zklidnila.

Ou, škoda, že jsem v práci, hned bych si to s tebou rozdal, ty zlobivko.

Aspoň ho za mě pohlad'.

Když to udělám, vystříkne. Moc mě vzrušuješ, sotva si na tebe vzpomenu. Ale jsem tu sám, tak si poradím.

To je moc dobře.

Pošli mi fotku v prádélku, ať mám nějakou motivaci.

Právě jsem si to udělala a jsem nahá.

Ještě líp. Ukaž, jak jsi mokrá. Chtěl bych tě lízat a dráždit jazýčkem.

Sotva dočetla tu zprávu, znovu si rukou zajela do rozkroku. Náhle měla pocit, že se bez toho aniž by do ní Pavel vklouzl a vyvrcholil v ní, neobejde. Tak moc ho chtěla, tolik ho potřebovala cítit hluboko v sobě. Když podruhé vykřikla orgasmem, vzala do ruky telefon a vyfotila pro Pavla svůj mokrý klín. Ještě v agonii fotku odeslala a čekala na reakci.

Pavel právě zřejmě také onanoval a během pár minut jí v Messengeru přistála fotka s jeho stříkajícím penisem.

Bože, ten je tak úchvatný. Už abych ho zase mohla cítit mezi nohama. – Odepsala mu.

Napiš kdy. Už se tě nemůžu dočkat. – Žadonil.

Nejlépe ihned. Lízej mě.

Hmm, ulížu se kvůli tobě k smrti, ty moje dračice. Jen když budeš spokojená.

Zítرا večer mi to můžeš předvést. – Rozhodla rychle.

Chtěla ho. Touha po jeho těle ji přiváděla k šílenství. Sama sebe vůbec nepoznávala. Vždyť ona taková přece není. Co to do ní vjelo? Proč se tak najednou chová? Chemie s jejím tělem dělala zázraky. Cítila se jako znovuzrozená. Stále byla plná energie a celý den si zpívala. Ani si už nepamatovala, kdy jí dobrá nálada vydržela od rána do večera.

Druhý den oznámila Davidovi, že jde s kamarádkami na tah. Pečlivě se oholila, aby na těle neměla ani jeden jediný přebytečný chloupek, který by pokazil její image dokonalé milenky.

„Honem! Nasedej!“ Pavel otevřel dveře svého auta a Iveta okamžitě naskočila. Chvatně ho políbila a už ujížděli pryč z města, aby je pohltila tma a mohli se nerušeně věnovat jeden druhému. Jakmile zmizeli z dosahu pouličních lamp, Pavel zastavil.

„Pojď sem, musím se tě nadýchnout,“ přitáhl si ji a vášnivě políbil. Rukou jí přitom zajel do kalhotek. Iveta byla vzrušená a mokrá touhou.

„Ty moje divoško, už se nemůžu dočkat, až tě vylížu.“

Iveta mu sáhla mezi nohy a nahmatala jeho ztopořené mužství. Pavel se urychleně odlepil od chodníku a uháněl pryč, aby byl co nejdříve tam, kde budou mít pro sebe postel a spoustu lásky.

„Kam jedeme?“ špitla a pomalu mu rozepínala kalhoty.

„Hmm, to si nechám líbit,“ zamručel pochvalně, když mu vyndala penis a začala ho třít.

Potom si odepnula bezpečnostní pás a hlavou mu vklouzla do klína, aby mohla dráždit jeho trčící kyj. Dlouze ho laskala jazykem a sála. Než dojeli na místo, Pavel ještě zastavil u krajnice a pevně se držel hlavové opěrky. Zavřel oči a vychutnával si laskání Ivetiných rtů. Když vystříkl, Iveta polkla semeno a pečlivě ho olízala. Pavel vzdychl.

„Budu tě šukat celou noc,“ pronesl, když si rovnal přirození zpátky do kalhot a zapínal zip.

„S tím počítám,“ usmála se na něj a pohladila ho po vlasech.

Jakmile otevřeli dveře pokoje v penzionu, který Pavel objednal předem, strhali ze sebe oblečení a divoce se pomilovali. Než nabral Pavel síly do dalšího kola, uvelebil se Ivetě mezi nohama a plnil svůj slib, který jí dal v autě. Iveta jen slastně vzdychala. Tak dlouho již nezažila podobné pocity. Její manželský sex se po tolika letech omezil jen na nepatrnou předebru a rychlé vyvrcholení jejího manžela. Slovo orgasmus pro ni začínalo být téměř cizí.

Ovšem s Pavlem náhle pocítila, jak její tělo dokáže reagovat na doteky někoho jiného. Zatímco jeho jazyk kmítal v jejím rozkroku, celou ji rozechvívala vlna přicházející extáze. V momentě, kdy se

Iveta prohnula v zádech jako luk, vrazil do ní Pavel svůj penis, a tak dlouho přirážel, až oba slastně vyvrcholili.

2

Po návratu domů se nemohla na nic soustředit. Ať dělala cokoli, v hlavě jí neustále tepala vzpomínka na tu chvíli, kdy ji Pavel něžně dráždil jazykem mezi stehny a ona si to užívala, aniž by musela myslet na to, že má ještě nějaké povinnosti. V ten moment to nebyla ani ona. Byla to jakási cizí ženská, volná a svobodná, roztoužená a divoká, chtivá sexu a dalšího dovádění a vyvrcholení. Víc si nepřála, než jen ležet v Pavlově náručí a užívat si každou vteřinku tohoto slastného okamžiku.

Než šla do postele, stála dlouho v koupelně a dívala se na sebe do zrcadla. Měla pocit, že se její tělo rozsvítilo. Jako kdyby jí někdo vrátil o dvacet let zpátky. Prsty přejížděla přes oblá prsa a pohladila si bradavky. Ihned zareagovaly a postavily se do pozoru jako dva vojáci. Zavřela oči a představovala si Pavlovy dlaně, jak hladí její nahé křivky. Ruka jí sklouzla do rozkroku a ona zjistila, že je už zase mokrá vzrušením. Stoupla si pod sprchu a dopřála si jeden rychlý orgasmus pomocí teplého proudu vody.

Když se namydčila, opláchla se studenou vodou, aby zklidnila rozbouřené touhy jejího těla. Avšak sotva ulehla do postele, myšlenky ji opět nabudily a nenechaly ji v klidu usnout. Chvilku se jen tak převracela ze strany na stranu a pokoušela se najít polohu, ve

kteřé by konečně zamhouřila oko. Stále se jí to nedařilo. Když ani po hodině marného snažení neusnula, zašátrala rukou pod dekou svého manžela, aby vydráždila jeho přirození. David sice jen něco v polospánku zavrčel, ale během krátké doby už byl připravený vyhovět svojí manželce. Sotva však vyvrcholil, odkulil se na svojí půlku postele a ve vteřině opět pochrupoval.

Iveta zůstala neukojená. Pokusila se do Davida ještě strčit a vyburcovat ho k pokračování, ale bohužel marně. Spal jako špalek.

„Sakra,“ zaklela v duchu a sáhla pro vibrátor. Nutně potřebovala vypustit tu nahromaděnou energii, kterou ji dodávaly jen pouhé vzpomínky na Pavla. Dnem a nocí ji ovládal chtíč a ona se mu nedokázala bránit. Když nebyla s Pavlem, posílala mu erotické obrázky, které našla na internetu. Občas zabrousila i na porno stránky a poslala mu fotku nějaké nahé ženy v pozici, kterou si představovala ve své fantazii. Najednou sama dělala to, za co odsuzovala svého manžela – sledovala kanál pro dospělé. Když měla v práci volnou chvíli, brouzdala po erotických stránkách a stahovala do telefonu ta nejzajímavější videa, která by později mohla ukázat Pavlovi, aby ho navnadila.

Pavel vždy reagoval podobnými obrázky s příslibem, že jí to všechno udělá, až budou spolu sami. Iveta se radovala z pocitu, že o ni konečně někdo opravdu stojí a zase zbožňuje její tělo. Bylo to pro ni jako droga. Čím víc jí Pavel psal nadržené zprávy, tím víc po něm Iveta toužila. Nedokázala myslet na nic jiného než na sex s Pavlem. Všechn svůj čas přizpůsobovala tomu, aby mohli být co nejčastěji spolu.

Najednou jako kdyby se rozzářila a svítila na celé kolo. Všichni kolem jí říkali, jak dobře poslední dobou vypadá a vyptávali se jí, jak to dělá. Ona se jen usmívala, ale svoje tajemství nikomu neprozradila. Nemohla. Tak ráda by se pochlubila některé kamarádce, avšak obávala se prozrazení tak moc, že raději držela jazyk za zuby. Až do té doby, kdy na ni v práci udeřila kolegyně a důvěrná přítelkyně Sabina.

„Všechno vím,“ pronesla jen tak mezi řečí u oběda.

„Cože?“ Iveta se vylekala, ale snažila se svoje zděšení skrýt.

„Jsi pěkně perverzní mrcha,“ mrkla na ni s úsměvem Sabina.

„Jak to myslíš?“ ptala se Iveta a s hrůzou očekávala, co z kamarádky vypadne.

„Chci vědět, kdo to je.“

Ivetě už pomalu začínal přebíhat poťouchlý úsměv po tváři z radosti, že se konečně může svěřit. Byla plná zážitků a potřebovala je někomu prozradit. Jenže strach ji neustále držel při zemi.

„Tak, sakra, nenapínej a vybal to. Víím, že máš chlapa. Vždyť se na sebe podívej, záříš jako vánoční kometa. Znáím tě. Jenom mě mrzí, že si to tajemství necháváš pro sebe a nepochlubíš se mi.“

Iveta jen zakroutila očima a už se chystala všechno vybalit, když ji náhle napadlo, že mohla udělat někde chybu a svojí nepozorností se odhalila.

„Až mi povíš, jak jsi to vyčuchala.“

„Měla by sis dávat většího bacha, když brouzdáš v práci po netu. Viděla jsem, že sis objednávala erotický prádlo. Vsadím svojí výplatu, že kvůli Davidovi to zaručeně nebylo.“

„Hele, Sherlocku, jak to, že mi lezeš do počítače?“

„Potřebovala jsem si jen něco ověřit a u mě zrovna probíhala aktualizace programu, tak jsem mrkla k tobě a našla dole na listě stránky s prádlem,“ odpověděla Sabina.

„To se mi teda ulevilo, ještě že jsi tam neobjevila něco jiného,“ zasmála se Iveta.

„Chceš říct, že ti posílá do práce fotky svého pind'oura?“

„Do práce ne.“

Sabina vyprskla smíchy.

„Tak to mi teda musíš ukázat, ráda bych se podívala na ten zázrak, co ti ubral deset let na vizáži.“

„Blázníš?“ vyděsila se Iveta.

„Jen se nedělej. Jsme přece velký holky, ne? Víš, kolik jsem jich už viděla?“

Iveta tedy vytáhla mobil z kabelky, chvíli s ním manipulovala, a pak ho přistrčila k Sabině. Ta jen vykulila oči a nakonec pochvalně zamručela:

„Hm, to teda smekám. Ty si umíš vybrat, holka,“ prohlásila, když spatřila fotku, na které byl Pavlův penis ve ztopořeném stavu vedle vibrátoru, který Iveta používala.

„Macek, co?“ mrkla na ni Iveta a s klidem Angličana sebrala telefon, zavřela složku a vrátila ho zpátky do kabelky.

„Tak už mi konečně prozrad', kdo to je.“

„Toho neznáš.“

„Ale no tak. Já ti ho přece neukousnu, i když ...“

„Ty jedna!“ čertila se na oko Iveta.

„Ale půjčit bys mi ho mohla.“

„Konec srandiček. Máš svýho.“

„Jo, celých dvacet let.“

„Bože to to ale letí!“

„Taky by se mi moc líbilo, pořídit si nějakýho zajdu, ale kde ho vzít?“

„Pavel není žádnéj zajda.“

„Hm, tak Pavel říkáš? Matně si vzpomínám, že jednoho takovýho jsem znala. Byl to fešák.“

„Ty nedáš pokoj, vid', vyzvědačko?“ smála se dál Iveta.

„Fakt je to on?“

Iveta jen přikývla. Kdysi se kamarádili a chodili na diskotéky.

„No to mě podrž! Je pořád tak pěkněj?“

„Vypadá dobře, mrkni!“ Iveta otevřela Pavlův profil na Facebooku a ukázala ho Sabině.

„Neměli jste spolu už tenkrát něco?“

„Jo, nějakou dobu jsme spolu randili.“

„Taky se mi vždycky líbil. Dala bych si říct. Zeptej se ho, jestli by neměl chuť na trojku.“

Iveta se zarazila. Netušila, že by její kamarádka mohla mít takovéto choutky. Již o něčem podobném s Pavlem hovořili. Ovšem sehnat někoho třetího, kdo by věděl, že jde do toho jen pro chvilkový sex, bylo opravdu těžké. Po předchozích zkušenostech měl Pavel obavy, aby si pak dotyčná nedělala na něj nároky a nechtěla se stát jeho milenkou natrvalo.

„Já bych ti ho nechala, neboj se,“ ujišťovala Ivetu s úsměvem Sabina.

„Myslíš to vážně?“

„Že bych ti ho nechala? Stoprocentně.“

„Ale to s tím sexem na trojku.“

„Proč ne? Vždyť víš, že jsem pro každou špatnost.“

„Tak to je skvělý. To mu musím hned napsat,“ zajásala Iveta.

„Opravdu s tím souhlasíš? Není to vtip, že ne?“

„Co řeknu, to platí. Jen mi dej vědět kdy a kde a jdeme na to.“

„Dobrá tedy, беру tě za slovo.“